

บทที่ 1

บทนำ



ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช¹ ได้ทรงมีพระบรมราโชวาทแก่บรรดานักกีฬา ในพิธีปิดการแข่งขันกีฬาแหลมทอง ครั้งที่ 4 ว่า "การกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ทุกคนจะขาดเสียซึ่งการกีฬาไม่ได้ เพราะกีฬาเสริมสร้างให้เป็นผู้มีน้ำใจ มีความสามัคคี รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ และเป็นผู้มีระเบียบวินัย แม้จะมีชั่วโมงเล่น ก็ควรเป็นผู้สนับสุนัน"

จากพระบรมราโชวาท ซึ่งพระองค์ท่านได้พระราชทานแก่บรรดานักกีฬาแหลมทองในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าแม่พระองค์เองก็ทรงเล็งเห็นถึงคุณค่าของการเล่นกีฬา และการเล่นกีฬานั้นก็คือ การออกกำลังกายโดยใช้กิจกรรมทางการกีฬา จึงแสดงให้เห็นว่าการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากดังเช่นจอห์น ล็อก² (John Locke) ได้กล่าวว่า "การรักษาร่างกายให้สมบูรณ์ แข็งแรง อยู่เสมอทำให้สามารถปฏิบัติงานได้โดยมีความสัมพันธ์กับจิตใจได้อย่างดี" ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ พลาโต³ (Plato) ว่า "A sound mind is in a sound body" มีความหมายตรงกับภาษาไทย คือ "จิตใจที่แจ่มใสย่อมอยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์"

¹ พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในพิธีปิดการแข่งขันกีฬาแหลมทอง ครั้งที่ 4, เอกสารรายงานคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย 2510.

² John Locke, in The Principle of Physical Education by Jesse Feiring William, (Philadelphia : W.B. Saunders Company, 1964), p.5.

³ Plato, in Physical Education Handbook by Don Cash Seaton, Irene A. Clayton, Howard C. Leibe, and Lloyd Messersmith, (3rd ed., Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1959), p.10.

ไวคังนี้
คอน แคช ซีตัน⁴ (Don Cash Seaton) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการออกกำลังกาย

1. คุณค่าทางสรีรวิทยา (Physiological Values)

1.1 การออกกำลังกายช่วยในการปรับปรุงระบบการไหลเวียนช่วยให้การ
สูบฉีดโลหิตแต่ละครั้งเพิ่มมากขึ้น อัตราการเต้นของหัวใจและชีพจร
ลดลง ในคนปกติอัตราเต้นของหัวใจประมาณ 70-80 ครั้ง เมื่อมี
การออกกำลังกายแล้วอัตราเต้นของหัวใจลดลงต่ำกว่า 60 ครั้งต่อ
นาที ในการฝึกความอดทนอัตราเต้นของหัวใจลดลงต่ำกว่าการฝึก
ในด้านความเร็ว หรือความแข็งแรงของร่างกาย

เคิมมักเข้าใจกันว่า "หัวใจนักกีฬา" (athlete's heart)
คือหัวใจที่เป็นโรค หรือโรคหัวใจโต เนื่องจากการออกกำลังกาย
ทั้งนี้ นักสรีรวิทยาต่างยืนยันว่าเป็นความเข้าใจผิด และชี้แจงว่า-
หัวใจนักกีฬานั้นเป็นภาวะปกติธรรมดาอันเป็นไปตามกฎของการใช้
(The law of use and disuse) คือ "สิ่งใดที่ถูกใช้จะพัฒนา
ต่อไป และสิ่งใดที่ไม่ใช้จะเหี่ยวลีบไป" ⁵

ลูคาส⁶ (Lucas) ได้รายงานผลการออกกำลังกายที่มีผลต่อ
หัวใจไว้ว่า "การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอของเด็กวัยรุ่น
จะทำให้หัวใจมีการเจริญเติบโต โดยปริมาตรของหัวใจจะเพิ่ม
ขึ้นจาก 160 ลูกบาศก์เซนติเมตร เป็น 225 ลูกบาศก์เซนติเมตร"

⁴ Don Cash Seaton, Irene A. Clayton, Howard C. Leibe, and
Lloyd Messersmith, Loc.cit.

⁵ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, หลักและวิธีสอนพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษา, พระนคร :
ทางหน่วนส่วนจำกัด อุดมศึกษา 2513, หน้า 3.

⁶ Lucas in Jesse Feiring Williams, op.cit., p.215.

- 1.2 การออกกำลังกายช่วยในการปรับปรุงระบบการหายใจ การหายใจ หมายถึงการที่นำออกซิเจนเข้าสู่ร่างกาย และนำของเสียที่เกิดจากการออกซิเคชัน (Oxidation) ออกจากร่างกาย ผู้ที่มีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอจะหายใจช้าและลึกกว่าผู้ที่ไม่เคยออกกำลังกาย
- 1.3 การออกกำลังกายช่วยให้ร่างกายมีความต้องการอาหารมากขึ้น อวัยวะในการย่อยอาหารทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สิ่งอาหารที่ย่อยแล้วออกไปได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น
- 1.4 การออกกำลังกายช่วยในการกำจัดของเสียออกจากร่างกาย อวัยวะในการกำจัดของเสียทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสูง ลดปัญหาในเรื่องท้องผูกได้มาก บุคคลที่มีการออกกำลังกายเป็นประจำมีโอกาสเป็นโรคนิวไคน้อยกว่าผู้ที่ไม่เคยออกกำลังกายเลย
- 1.5 การออกกำลังกายช่วยในการปรับปรุงระบบกล้ามเนื้อให้มีความแข็งแรง มีสมรรถภาพดีขึ้น สามารถปรับปรุงแก้ไขเรื่องทรุดทรองได้
- 1.6 การออกกำลังกายช่วยปรับปรุงร่างกายด้านอื่น ๆ เช่น
- ก. ช่วยเพิ่มการผลิตเม็ดเลือดแดง
 - ข. ช่วยรักษาระดับความดันของเลือดให้อยู่ในสภาวะปกติ
 - ค. ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายโดยทั่วไป เช่น เพิ่มความแข็งแรง ความอดทน ความคล่องแคล่วว่องไวและความสัมพันธ์กันในการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ
 - ง. ความเห็นแก่เห็น้อยจากการออกกำลังกาย ช่วยป้องกันการเป็นโรคนอนไม่หลับ
 - จ. ช่วยลดความตึงเครียดของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ (Neuro-muscular System)

2. คุณค่าทางจิตวิทยา (Psychological Values) ช่วยทำให้จิตใจอ่อนคลาย ความตึงเครียด ทำให้สุขภาพจิตดีขึ้น

บลันเดล ⁷ (Blundell) กล่าวว่า "การออกกำลังกายเพื่อช่วย ลดความเครียดของประสาท"

แรทโบน ⁸ (Rathbone) กล่าวว่า "การลดความเครียดทางประ-
สาทใหม่มีความอ่อนคลายลง อาศัยการออกกำลังกายประเภทกิจกรรมเข้าจังหวะ เกม
การเล่นที่มีความสนุกสนาน จะทำให้ลดความเครียดต่าง ๆ ของร่างกายลงไป นอก-
จากนี้ยัง เป็นการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองและได้รับความสนุกสนานพึงพอใจต่อความ
สำเร็จในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ"

3. คุณค่าทางสังคม

มนุษย์ได้มีสัญชาตญาณในการกระตุ้นที่อยากจะอยู่ร่วมกันในทางสังคม จาก
ความปรารถนาที่อาจร่วมถึงความพอใจในการเล่นกีฬาด้วยกัน การเล่นเป็นทีม การมี
น้ำใจเป็นนักกีฬา การร่วมเล่นกีฬาที่คล้ายคลึงกันหรือเหมือนกัน ทำให้เกิดการพัฒนา
การทางคามมิตรภาพยิ่งขึ้นได้

การออกกำลังกายที่ถูกต้อง ควรยึดหลักดังนี้ ⁹

1. ต้องใช้วิธีค่อยทำค่อยไป เริ่มต้นแต่น้อยเพื่อให้เกิดความเคยชินก่อน แล้ว
จึงค่อย ๆ เพิ่มมากขึ้น แต่อย่าให้เหน็ดเหนื่อยเกินไป

⁷ John W.F. Blundell, The Muscular and Their Story, (London :
Chapman & Hall, 1964), p.4.

⁸ Rathbone in Jesse Feiring Williams, op.cit., p.41.

⁹ สอนง อนุภัก, "การออกกำลังกาย" วารสารสุขภาพ (ปีที่ 2 ฉบับที่ 1
ธันวาคม 2516), หน้า 29-30.

2. ควรกระทำอย่างสม่ำเสมอ หากทำทุกวัน ๆ ละครั้งไต่ยิ่งดี และควรเป็นเวลาเช้าหรือเวลาเย็น

3. ควรออกกำลังกายที่ทุกส่วนของร่างกายได้มีการออกกำลังกาย

การออกกำลังกาย สามารถกระทำไต่หลาย ๆ ทางด้วยกัน ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการศึกษาคณะและแขนง ไต่มีความเห็นพ้องกันว่า เกมสื่กัทำต่าง ๆ เป็นกิจกรรมการออกกำลังกายที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในตัวยบุคคล ไต่มากกว่าการออกกำลังกายที่อาศัยกิจกรรมประเภทอื่น ๆ ¹⁰ และการกัทำสร้างผลคัคือประสิทธิภาพในการทำงานของระบบต่าง ๆ ในร่างกาย ¹¹

ฟุตบอล เป็นกัทำประเภทหนึ่งกัช่วยในการส่งเสริมความสมบูรณ์ แข็งแรงของร่างกาย มีจิตใจเป็นนักสู้ และมีน้ำใจเป็นนักกัทำ ตลอดจนการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่น สามารถร่วมมือและประสานงานกับผู้เล่นร่วมทีม ทำให้มีการพัฒนาทางคานสังคมอีกด้วย ¹² ฟุตบอล เป็นกัทำที่นิยมเล่นกันทั่วยไปทุกหนทุกแห่งในโลก มีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนาน เป็นการออกกำลังกายทำให้มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ มีวินัยของตนเอง สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองไต่ทุกสถานการณ์ ¹³ ประชาชนจึงมีความสนใจและนิยมเล่น และให้ความสนใจกัทำฟุตบอลมากที่สุดเหนือกว่ากัทำอื่นใด เพราะฟุตบอล

¹⁰ Don Cash Seaton, Irene A. Clayton, Howard C. Leibee, and Lloyd Messersmith, op.cit., p.10.

¹¹ อวยุ เกตุสิงห์, "กัทำยววิเศษ" สารศิริราช, (พฤษภาคม - มิถุนายน 2511), หน้า 433.

¹² วิทยาลัยวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์, International Coaching Book. (ฉบับภาษาไทย) 2516, หน้า 8.

¹³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 9.

เป็นเกมส์ที่มีการต่อสู้ ซึ่งไหวชิงพริบ และเสริมสร้างให้ร่างกายเกิดความคล่องตัว มีความแข็งแรง ออกทน ว่องไว¹⁴ นอกจากนี้ผู้ที่เล่นกีฬาฟุตบอลยังเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย (Stamina) อันหมายถึง การที่ร่างกายมีประสิทธิภาพทางด้านความแข็งแรง (Strength) ความอดทน (Endurance) ความเร็ว (Speed) ความคล่องตัว (Agility) ความอ่อนตัว (Flexibility) และความมีกำลังเร็ว (Power) อย่างยอดเยี่ยม¹⁵ และกีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาประเภททีม จึงสร้างให้ผู้เล่นต้องมีความร่วมมือร่วมใจ ตลอดจนการประสานงานกับผู้เล่นอื่น ๆ ในทีม เรียนรู้ถึงลักษณะนิสัยของบุคคลเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี ทำให้รู้จักการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสนาม มีการตัดสินใจที่เด็ดขาด จับพลัน ซึ่งคุณประโยชน์อันนี้สามารถทำให้ผู้เล่นฟุตบอลได้นำไปคิดแปลงใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการดำรงตน และต่อสู้ของมนุษย์ในชีวิตประจำวันทั้งที่แวน คาเวน มิคเชล และเบนเนต ได้อ้างถึงคำพูดของ คุณ แหงเวลลิงตัน ที่กล่าวให้เห็นถึงความสำคัญของอิทธิพลทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในสนามกีฬาว่า "ข้าพเจ้ามีชัยชนะต่อจักรพรรดิโรมันไปเยือนแห่งฝรั่งเศสในสงครามวอเทอร์ลูได้ เพราะสนามฟุตบอลของโรงเรียนอัสตัน"¹⁶

ความสนใจ และความนิยมชมชอบ ของประชาชนที่มีต่อกีฬาฟุตบอล เป็นไปอย่างแพร่หลายทั่วโลก ทุกแห่งหนตำบล โดยไม่จำกัดเพศและวัย¹⁷ ซึ่งจะเห็นได้ว่า

¹⁴ เสนอ ไชยงค์, "แนะนำการเล่นฟุตบอลแบบ F.I.F.A.," วารสารกีฬา (ฉบับที่ 1 มกราคม, พระนคร : มิตรนราการพิมพ์, 2518) หน้า 23.

¹⁵ Detmar Gramer, Fussball - Training (Grafia Hagen : Hagen Haspe Klischees, 1966) p.7.

¹⁶ Duke of Wellington, in A World History of Physical Education by Deobold B. Van Dalen, Elmer D. Mitchell and Bruce L. Bennett (New York : Prentice-Hall, Inc., 1953), p.291.

¹⁷ F.I.F.A., F.I.F.A. News (March 1971), p. 146.

มีการแข่งขันฟุตบอลอยู่ในทุกระดับของการแข่งขันกีฬารั้งสำคัญ ๆ เฉพาะอย่างยิ่งในการแข่งขันกีฬาระดับประเทศครั้งสำคัญ ๆ เช่น การแข่งขันกีฬาแหลมทอง การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ หรือแม้กระทั่งการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ซึ่งนับได้ว่าเป็นการแข่งขันกีฬาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลกก็มีการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอยู่ด้วยเสมอ นอกจากนี้ยังมีการแข่งขันฟุตบอลระหว่างประเทศอีกมากมาย เช่น การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ การแข่งขันฟุตบอลงานฉลองเอกราชของประเทศมาเลเซีย การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยปักษี การแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศยูโรเปียนคัพ และการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยฟีฟ่า (World Cup) ซึ่งจัดให้มีการแข่งขันทุก ๆ 4 ปี นับว่าได้รับความสนใจเป็นอย่างยิ่งจากประชาชนทั่วทุกมุมโลก และจะเห็นได้จากการที่ประเทศต่าง ๆ สมัคินเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมฟุตบอลนานาชาติ (Federation International Football Association) ถึง 142 ประเทศ ¹⁸

สำหรับในประเทศไทย กีฬาฟุตบอลก็ได้เริ่มเป็นที่รู้จักและนิยมเล่นกันมาเป็นเวลานาน ตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยพระองค์ท่านได้ทรงโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมสถาปนาสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยขึ้น ในปี พ.ศ. 2459 และทรงรับไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ ¹⁹ ทำให้การเล่นฟุตบอลในประเทศไทยมีระดับมาตรฐานสูงขึ้นเรื่อยมา โดยมีการจัดการแข่งขันครั้งสำคัญ ๆ ระหว่างชาวไทยอยู่เสมอ เช่น การแข่งขันฟุตบอลประเพณีระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การแข่งขันฟุตบอลนักเรียน การแข่งขันฟุตบอลอุดมศึกษา การแข่งขันฟุตบอลเยาวชนแห่งประเทศไทย และการแข่งขันฟุตบอลสโมสรชิงถ้วยพระราชทาน ก, ข, ค, และ ง ของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

¹⁸ F.I.F.A., Directory of Addresses (January 1975), pp. 1-62.

¹⁹ ประชุมกฎหมายประจำศก. ชาวมังคัมลักษณะปกครองคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทย (เล่มที่ 29. กรุงเพท ฯ : 2459), หน้า 12.

2

ในคํานการศึกษ ฟุตบอล เป็นวิชาหนึ่งที่ยังบรรจุในหลักสูตรพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น²⁰ และเป็นกิจกรรมพลศึกษา ที่เปิดให้เลือกเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย²¹

นอกจากนี้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยบางแห่งในประเทศไทย เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย²² มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์²³ มหาวิทยาลัยรามคำแหง²⁴ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพลศึกษา²⁵ ก็จัดวิชาฟุตบอลไว้ในหลักสูตรวิชาพลศึกษา เช่นกัน และในวิธีการเรียนการสอนวิชาฟุตบอลตามหลักสูตรในระดับต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ส่วนใหญ่ก็จะเน้นไปในเรื่องของทักษะด้านต่าง ๆ ของวิธีการเล่นและการฝึกฟุตบอล เช่น การเตะลูกแบบต่าง ๆ การโหม่งลูก การเลี้ยงลูก และการหยุดลูก เนื่องจากทักษะในการเล่นเป็นพื้นฐานสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเล่นฟุตบอลต่อไป หากว่าผู้ใดมีทักษะเบื้องต้นในการเล่นฟุตบอลไม่ดีแล้ว ก็อาจจะแสดงให้ทราบว่าอนาคตในการเล่นฟุตบอลของผู้นั้นย่อมไม่เจริญก้าวหน้าในที่สุด

²⁰ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น (พิมพ์ครั้งที่ 13, พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516), หน้า 31.

²¹ กระทรวงศึกษาธิการ, "หมวดวิชาพลานามัย," หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518, (กรุงเทพมหานคร : แผนกช่างพิมพ์โรงเรียนสารพิทักษ์พระนคร, 2518), หน้า 23.

²² แผนกพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, เอกสารคู่มือหลักสูตร แผนกพลศึกษา 2511.

²³ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, เอกสารคู่มือหลักสูตร ศึกษาศาสตร์ 2516.

²⁴ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, เอกสารคู่มือหลักสูตรศึกษาศาสตร์ 2517.

²⁵ วิทยาลัยวิชาการศึกษา, พลศึกษา, คู่มือฝึกสอนนักศึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516), หน้า 15-16.

๒๖
 เดทมาร์ กราเมอร์ 26 (Detmar Gramer) ซึ่งเป็นผู้ฝึกสอนฟุตบอลของ
 สมาพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ และทีมฟุตบอลโอลิมปิกของประเทศเยอรมัน ได้กล่าวว่าการ
 ที่จะสามารถเล่นฟุตบอลได้นั้น ต้องมีสมรรถภาพทางร่างกายที่ และสิ่งสำคัญที่สุดอีก
 ประการหนึ่งคือ ต้องมีความสามารถในการควบคุมบังคับลูกฟุตบอล (Ball Control)
 ได้อย่างดีเยี่ยมอีกด้วย ซึ่งการควบคุมบังคับลูกฟุตบอล ได้แก่ทักษะในการเล่นต่างๆ
 เช่น การเตะลูก การเลี้ยงลูก การโหม่งลูก การหยกลูก นอกจากนี้ แอลเลน
 เวด 27 (Allen Wade) ยังได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเล่นฟุตบอลไว้ว่า ทักษะเป็น
 สิ่งสำคัญสำหรับการเล่นฟุตบอลอย่างยิ่ง เพราะหากมีทักษะไม่ดี ก็จะมีผลกระทบ
 กระตุ้นต่อหลักการอื่น ๆ เช่น หลักการถ่วงดุลวิธี เทคนิคในการเล่น และการ
 เล่นทีม - (Team Combination) ย่อมไม่สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ ฉะนั้น
 นักฟุตบอลที่ดีจะต้องมีรากฐานทางด้านทักษะการเล่นที่ดีเป็นประการแรกเสียก่อน ซึ่งจะ
 จะได้นอกจากการเรียนการสอนขั้นพื้นฐานที่ถ่วงดุลวิธี ประกอบกับการฝึกหัดอย่างค้ำค้ำ
 ค้านั้นครูหรือผู้ฝึก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องช่วยเหลือให้เด็กเรียนได้มีทักษะ และประสม
 การณ์เพิ่มขึ้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้ทราบว่าเด็กมี ทักษะ และความ
 สามารถมากน้อยเพียงใดเพิ่มขึ้นหรือไม่ คือการวัดและประเมินผล ซึ่งวิธีนี้ครูหรือผู้ฝึก
 จะต้องรู้จักเลือกแบบสอบที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนนั้น ๆ 28

26 Detmar Gramer, op.cit., p.12.

27 Allen Wade, The F.A. Guide to Training and Coaching, (London : Heinemann, 1968), p.22.

28 Thomas J. Sheehan, An Introduction to the Evaluation of Measurement Data in Physical Education (Massachusetts : Addison Wesley Publishing Company, 1971), p.9.

เมื่อที่ทำการวัดผลได้รับการบรรจุไว้ในหลักสูตรวิชาพลศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่บรรดาครูพลศึกษาจะต้องรู้จักเลือกแบบสอบถามใช้วัดผลกับนักเรียน เพราะว่า การวัดผลทางพลศึกษาเปรียบเสมือนเข็มทิศและแผนที่ซึ่ง เป็นเครื่องมือในการเดินทาง²⁹ จาก การวัดผลการพลศึกษาจะช่วยครูพลศึกษาได้ ดังนี้³⁰

1. แบนความสามารถของนักเรียนได้
2. พิจารณาถึงความก้าวหน้าของนักเรียนได้
3. ช่วยผู้ปกครองให้ใคร่ทราบผลการเรียนของนักเรียน
4. ช่วยให้นักเรียนสนใจต่อการเรียนมากขึ้น
5. ช่วยปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่อง และเป็นการแนะแนวทางให้กับนักเรียน
6. สามารถทราบถึงประสิทธิภาพของครู



การวัดผลทางพลศึกษา มีการวัดทางค่านต่าง ๆ โดยนำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม จึงได้เริ่มมีการศึกษาถึงการวัดผลทางพลศึกษาขึ้นในปี ค.ศ. 1860 โดย ฮีธ คอค ได้คิดค้นเครื่องมือสำหรับใช้วัดผลทางพลศึกษาไว้มาจนถึงปัจจุบันนี้ ปรากฏว่ามีการวัดผลทางค่านต่าง ๆ คือ³¹

²⁹ Carlton R. Meyers and T. Erwin Blesh., "The value of Measurement in Physical Education," Measurement in Physical Education (New York : The Ronald Press Company, 1962), p.9.

³⁰ Laurance A. Pape and Louis E. Means, "The Principle of Evaluation," A Professional Career in Physical Education (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1963), p.253.

³¹ Harold M. Barrow and Rosemary Mc Gee, A Practical Approach to Measurement in Physical Education (Second edition ; London : Henry Kimpton Publishers, 1971), pp. 309-312.

1. มานุษยวิทยา (Anthropometric Measurement) เป็นการวัดสัดส่วนของร่างกาย เพื่อนำผลมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีการสอนที่เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. ความแข็งแรง (Strength Measurement) เป็นการวัดความแข็งแรงของร่างกาย เช่น กำลังแขน ขา หลัง มือ โดยใช้เครื่องไดนาโมมิเตอร์ (Dynamometer) และวัดความจุของปอดด้วยเครื่องสไปโรมิเตอร์ (Spirometer) การวัดความแข็งแรงก่อให้เกิดประโยชน์ทางพลศึกษา
3. การวัดสมรรถภาพของหัวใจและหลอดเลือด (Cardiovascular Measurement) เป็นการวัดความสามารถในการทำงานของหัวใจและระบบไหลเวียนของโลหิต ผลของความเมื่อยล้าและรวมถึงความสัมพันธ์ของระบบไหลเวียนของโลหิตกับระบบกล้ามเนื้อ การวัดผลทางด้านนี้ให้ประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา ในด้านกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่มีต่อระบบการไหลเวียนของโลหิตโดยตรง
4. ความสามารถทางกีฬา (Athletic Ability Testing) เป็นการวัดเกี่ยวกับกลไกการทำงานของร่างกาย ซึ่งเป็นพื้นฐานทางทักษะของกีฬา
5. การวัดผลทางด้านสังคม (Social Measurement) เป็นการวัดเกี่ยวกับลักษณะ บุคลิกภาพ และการปรับตัวในสังคม ซึ่งจะนำผลมาจัดโปรแกรมพลศึกษาให้ดีขึ้น
6. การวัดผลทางทักษะกีฬา (Sport Skill Testing) เป็นการวัดความสามารถทางทักษะกีฬาแต่ละประเภท
7. การทดสอบสมรรถภาพ (Fitness Test) เป็นการทดสอบสมรรถภาพทางกาย เพื่อวัดความสมบูรณ์ของร่างกาย
8. การสอบความรู้ (Knowledge Testing) เป็นการวัดความรู้ความเข้าใจทางพลศึกษา

ครูผู้
 ครูพลศึกษาจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวัดผล เพื่อให้เป็นแนวทางที่จะนำวิธีการวัดผลไปใช้ในการสอน ซึ่งอาจจะลำบากถ้าครูสอนอยู่บางที่จะต้องศึกษาและมีความรู้ความสามารถในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ 32

1. เครื่องมือวัด ความตรงและความเที่ยง รวมทั้งเทคนิคการวัด และแหล่งที่มาของความผิดพลาดในการดำเนินงาน
2. การเลือกแบบสอบและการประเมินแบบสอบ
3. วิธีการดำเนินการเก็บข้อมูล เพื่อให้มีความตรงและความเที่ยง โดยไม่เสียเวลา
4. วิธีแปลผลจากแบบสอบ ให้นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้บริหารได้ทราบผล
5. ความมุ่งหมายในการทำแบบสอบ
6. การสร้างแบบสอบขึ้นเอง โดยไม่เน้นการวัดทางด้านการปฏิบัติเท่านั้น อาจจะสร้างแบบสอบวัดทางด้านความรู้ก็ได้
7. มีพื้นฐานความรู้ทางด้านสถิติที่สามารถแปลความหมายของผลที่ได้จากแบบสอบ

เมื่อครูมีพื้นฐานความรู้ในเรื่องเหล่านี้มาแล้ว ครูอาจจะเลือกแบบสอบมาตรฐานหรือสร้างแบบสอบขึ้นเองได้ โดยพิจารณาถึงเกณฑ์การเลือกหรือสร้างแบบสอบ³³ ได้แก่

1. แบบสอบควรมีความตรง (Validity) ความตรงเป็นศัพท์บอกถึงระดับคุณภาพของแบบสอบที่สร้างขึ้น และแบบสอบที่มีความตรงจะเป็นแบบสอบที่วัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้ความมุ่งหมาย เช่น ต้องการทราบน้ำหนักก็ควรใช้เครื่องชั่งจึงจะบอกถึงน้ำหนักนั้นได้
2. แบบสอบควรมีความเที่ยง (Reliability) หมายถึงแบบสอบที่มีการวัดแน่นอน โดยสอบผู้รับการสอบหลาย ๆ ครั้งได้ผลคงที่
3. แบบสอบควรมีเกณฑ์ปกติ (Norm) ซึ่งหาได้จากกลุ่มประชากร เพื่อใช้เปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนแต่ละคนจากคะแนนที่ได้จากแบบสอบในกลุ่มเดียวกัน

³³ Barry L. Johnson and Jack K. Nelson, "Basic Concepts in Test Evaluation," Practice Measurement for Evaluation in Physical Education (Minnesota : Burgess Publishing Company, 1974), p.43.

4. แบบสอบถามเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึงมาตรฐานการวัดของแบบสอบถามนั้น ชัดเจนในการดำเนินงานและการให้คะแนน การวัดจากคนหลายคนไม่ว่าผู้ใดจะนำไปใช้สอบ คำตอบหรือคะแนนที่ได้จะเหมือนกัน

คำว่า "ปรนัย" หมายถึง คุณสมบัติ 3 ประการ ³⁴ คือ

- 1) ความแจ่มชัด ในความหมายของคำถาม
- 2) ความแจ่มชัด ในวิธีการตรวจหรือมาตรฐานการให้คะแนน
- 3) ความแจ่มชัด ในการแปลความหมายของคะแนนนั้น ๆ

นอกจากลักษณะ 4 อย่างที่กล่าวมานี้ สิ่งที่จะช่วยให้แบบสอบถามมีมาตรฐานดีขึ้นอีกควรพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้ ³⁵ เพิ่มเติมคือ

1. อุปกรณ์ ควรพิจารณาถึงอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการสร้างแบบสอบถาม
2. เวลาที่ใช้ แบบสอบถามไม่ควรใช้เวลาอันเกินไป
3. ค่าใช้จ่าย แบบสอบถามไม่ควรเป็นค่าใช้จ่ายมากเกินไป ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับผลที่จะได้รับ
4. ประโยชน์ที่ได้รับจากแบบสอบถาม แบบสอบถามที่สร้างขึ้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
5. พิจารณาถึงผลที่เกิดขึ้นหลังจากการทำแบบสอบถาม เช่น เกิดความเจ็บปวดต่อร่างกาย เป็นต้น

³⁴ ชวาล แพร์กกุล, "การทดสอบ," เทคนิคการวัดผล (กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2516), หน้า 131.

³⁵ Barrow, and Mc Gee, op.cit., pp. 49-50.

เกณฑ์การ เลือกหรือสร้างแบบสอบ จะเป็นแนวทางให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการสร้าง การดำเนินงาน เพื่อวัดผลการเรียนของนักเรียน

การวัดผลทางทักษะกีฬา เป็นการวัดความสามารถทางทักษะของกีฬา ซึ่งใช้กันมากในการเรียนการสอนพลศึกษา ทักษะทางกีฬาเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการทำงานประสานกันของส่วนต่าง ๆ ในร่างกาย ³⁶ เช่น การทำงานประสานกัน ของระบบกล้ามเนื้อ กับระบบประสาท นอกจากนั้นยังมีองค์ประกอบที่จะช่วยให้มีทักษะทางกีฬากีฬานั้น ได้แก่ ความคล่องตัว ลักษณะรูปร่าง ความเร็วในการเคลื่อนที่ ท่าทางการประกอบกิจกรรม เป็นต้น พื้นฐานทางทักษะที่ก็จะช่วยส่งเสริมให้ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะของกีฬาแต่ละประเภทจะใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายแตกต่างกัน เช่น กีฬาประเภทใช้เท้าและ โคนก้น ฟุตบอล, รักบี้ และสปีดบอล กีฬาเหล่านี้จะต้องการความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเท้า ขา สะโพก หนวดอก และหน้าอก เข้าสัมพันธ์กับลูกบอล ฉะนั้นการวัดผลทางทักษะกีฬาจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน การสอน ³⁷ คือ

1. เป็นเครื่องมือพิจารณาถึง ความบกพร่องทางทักษะกีฬานั้น
2. เป็นเครื่องเปรียบเทียบความสามารถในการเรียน และการนำไปใช้ในการเล่นหรือการแข่งขัน
3. เป็นสิ่งช่วยปรับปรุงการเรียนการสอนทางทักษะ
4. เป็นแนวทางการให้คะแนน และวิธีการประเมินผลของครู
5. เป็นสิ่งช่วยกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจและการฝึกซ้อมมากขึ้น

³⁶ Meyers and Blesh, op.cit., p. 181.

³⁷ Ibid., pp. 181-182.

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวัดทักษะทางกีฬา ช่วยให้ครูได้ค้นคว้าวิธีการที่จะนำมาวัดความสามารถของนักเรียน ซึ่งสกอต และ เฟรนช์³⁸ (Scott and French) ได้ให้หลักเกณฑ์การวัดผลทางทักษะที่เหมาะสมกับกีฬาไว้ดังนี้คือ

1. แบบสอบควร เลือกวัดทักษะที่สำคัญในการเล่นกีฬานั้น ๆ
2. แบบสอบควรมีความคล้ายคลึงกับสภาพการเล่นมากที่สุด
3. แบบสอบควรส่งเสริมท่าทางในการเล่นให้ดีขึ้น
4. แบบสอบควรมีความมุ่งหมายที่ชัด และดึงดูดความสนใจง่าย
5. แบบสอบควรทำการสอบทีละคน
6. แบบสอบไม่ควรยากเกินไป

หลักเกณฑ์การวัดผลทางทักษะ เป็นเป้าหมายให้ครูได้นำวิธีการเหล่านี้ มาใช้ในการสอบทักษะ ซึ่งทักษะกีฬาแต่ละประเภทก็จะมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคล้ายคลึงกัน

ความสำคัญของการวัดผลทางพลศึกษาซึ่งได้กล่าวมาแล้ว และคุณค่าของกีฬาฟุตบอล ซึ่งมีอยู่มากมาย ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจใคร่ที่จะศึกษาถึงวิธีการวัดความสัมฤทธิ์ผลทางกติกาสากลกีฬาฟุตบอล ทั้งนี้เนื่องจากว่า ผู้วิจัยเป็นผู้สอนวิชาฟุตบอลของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพลศึกษา อีกทั้งยังเป็นอดีตนักฟุตบอลเยาวชนไทย และนักฟุตบอลทีมชาติไทยด้วย จากประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล และการสอนวิชาฟุตบอล ได้สังเกตเห็นว่า ประเทศไทยยังไม่มีแบบสอบที่จะใช้วัดความสัมฤทธิ์ผลทางทักษะกีฬาฟุตบอลที่แน่นอน เหมาะสม และสามารถวัดผลทักษะต่าง ๆ ที่จะใช้ในการเล่นฟุตบอลได้เลย ส่วนใหญ่ก็ยังคงใช้วิธีการสังเกตเป็นเครื่องกำหนดคะแนน หรือหากจะนำแบบสอบมาใช้บางอย่างก็เป็นแบบสอบของต่างประเทศ ซึ่งอาจไม่เหมาะสมกับชาวไทย และเป็นแบบสอบที่ใช้วัดผลทักษะได้เพียงบางอย่างเท่านั้น ไม่ครอบคลุมถึงทักษะต่าง ๆ

38

M. Gladys Scott and Esther French, "Purpose of Evaluation and Measurement," Measurement and Evaluation in Physical Education (Iowa : WM.C. Brown Company, 1970), p.8.

ที่ใช้ในการ เล่นฟุตบอล ใ้กันอย่างครบถ้วน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบ และ ทักษะที่จำเป็นต่อการ เล่นฟุตบอล แล้วจึงนำมาทดลองใช้สอบกับนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนคร- ินทร์วิโรฒ พลศึกษา พร้อมกับใ้ผู้เชี่ยวชาญในกีฬาฟุตบอลมาพิจารณาถึงแบบสอบ และช่วยแนะนำแก้ไข จนกระทั่ง เป็นแบบสอบที่สมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยหวังว่าการสร้างแบบ สอบทักษะฟุตบอลนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาคือจะช่วยใ้ครูพลศึกษาใ้ปรับปรุง วิธีการสอน และการวัดผลใ้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้การวิจัยครั้งนี้อาจเป็น แนวทางสำหรับผู้ที่สนใจใ้ทำการศึกษาต่อไป



การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในระยะเริ่มแรกกีฬาฟุตบอล เป็นกีฬาซึ่งใ้มีการ แด่แพร่จากประเทศอังกฤษ ไปยังบรรดาประเทศต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1932 ฮีท และ รอด-เจอร์ 41 ใ้สร้างแบบสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาชั้นเอง โดยมีรายการสอบอยู่ 4 รายการ คือ การเลี้ยงลูก การทุ่มลูก การวางเตะสำหรับ ผู้รักษาประตู และการเตะลูกเสียใ้ใ้ไกล ผลปรากฏว่าแบบสอบนี้ ใ้ค่าความตรง (Validity) .71 และค่าความเที่ยง (Reliability) .74

ในปี ค.ศ.1950 วอร์เนอร์ 42 ใ้สร้างแบบสอบทักษะเบื้องต้น เพื่อวัด พัฒนาการ ของนักฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย โดยมีรายการสอบอยู่ 7 รายการ คือ

41 Marjorie L. Health and Elizabeth G. Rodgers, "A Study in the Use of Knowledge and Skill Test in Soccer," The Research Quarterly, Vol.3 No.4 (December 1932), p.33.

42 Harold M. Barrow and Rosemary Mc Gee, A Practical Approach to Measurement in Physical Education (Second edition; London:Henry Kimpton Publishers, 1971), pp. 309-312.

1. การเตะไกล โดยเท้าขวา
2. การเตะไกล โดยเท้าซ้าย
3. ความแม่นยำในการเตะมุม
4. ความแม่นยำในการโหม่ง
5. การทุ่มไกล
6. ความแม่นยำในการเตะลูกโทษ
7. การเลี้ยงลูกเร็ว

จุดมุ่งหมาย ซึ่งวอร์เนอร์ สร้างแบบสอบถามขึ้นมาใช้ก็คือ

1. เพื่อช่วยให้นักเตะที่ทักษะเบื้องต้นได้ทราบถึงลักษณะ การพัฒนาความสามารถของนักเตะที่ยังขึ้น

2. ทำให้ผู้รับการสอบ เกิดความสนใจในรายการสอบแต่ละรายการมากขึ้น

3. การสอบแบบนี้สามารถเก็บรวบรวมและบันทึกผลได้ง่าย และสะดวกมาก

ในปี ค.ศ. 1960 แมคโคเนล 43 ได้คิดสร้างแบบสอบถามความสามารถ และความคล่องตัวในการเล่นฟุตบอลขึ้นมา 1 รายการ คือการเตะลูกฟุตบอลระยะหนึ่งขึ้น และได้นำไปสอบแก่บุคคล 4 กลุ่มคือ นักฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย นิสิตระดับปีที่หนึ่ง นิสิตระดับปีที่สอง และนิสิตทั่วไประดับอุดมศึกษา ผลของการสอบปรากฏว่า นักฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 17 คน มีค่าความตรง .94 นิสิตระดับปีที่หนึ่งจำนวน 18 คน มีค่าความตรง .76 นิสิตระดับปีที่สองจำนวน 18 คน มีค่าความตรง .63 และ นิสิตทั่วไประดับอุดมศึกษา จำนวน 53 คน มีค่าความตรง .85

ในปี พ.ศ.2516 สุชาติ มุทกัณฑ์⁴⁴ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางกาย และความสามารถทางคานทักษะการ เล่นฟุตบอลระหว่างนักฟุตบอลทีมชาติไทย กับทีมวิทยาลัยวิชาการศึกษาศึกษา และทีมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการวัดความสามารถทางฟุตบอล ใช้วิธีสอบ 3 รายการคือ ทักษะในการ เตะลูก ทักษะในการ เลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซก และทักษะในการ เตะลูกแม่นยำ

ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนรวมเกี่ยวกับทักษะในการ เตะลูก การเลี้ยงลูก ฟุตบอลซิกแซก และการเตะลูกแม่นยำนั้น ทีมชาติไทยมีทักษะดีกว่าอีกสองทีม อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนทีมวิทยาลัยวิชาการศึกษาศึกษา และทีมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

เพื่อสร้างแบบสอบทักษะทางฟุตบอล สำหรับวัดความสามารถทางทักษะของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ผู้รับการสอบ เป็นนิสิตนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา จากสถาบันที่มีการสอนวิชาพลศึกษา รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 150 คน ดังนี้

1.1 แผนกวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 คน

⁴⁴ สุชาติ มุทกัณฑ์, "การ เปรียบเทียบความสามารถของสมรรถภาพทางกาย และความสามารถทางคานทักษะ ระหว่างนักฟุตบอลทีมชาติไทยและนักฟุตบอลอุดมศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษ แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516).

- 1.2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 30 คน
- 1.3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จำนวน 30 คน
- 1.4 วิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ จำนวน 30 คน
- 1.5 วิทยาลัยพลศึกษามหาสารคาม จำนวน 30 คน
2. ผู้รับการสอบ ต้องเป็นผู้ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอลมาแล้วหรือกำลังเรียนวิชาฟุตบอล อยู่ในสถาบันทั้ง 5 แห่งดังกล่าวข้างต้น
3. การสอบจะจัดสอบในวันใดก็ได้ตามความสะดวกและเหมาะสม ของผู้รับการสอบ แต่จะต้องทำการสอบให้เสร็จสิ้นภายในเวลา 2 วันติดต่อกัน
4. การสอบ และการสอบซ้ำ จะใช้เวลาห่างกัน 2 สัปดาห์ เนื่องจากสถาบันแต่ละแห่งอยู่ใกล้กันมาก จึงต้องทำการสอบให้เสร็จสิ้นเสียก่อนทุก ๆ สถาบัน แล้วจึงจะไปทำการสอบซ้ำได้อีก
5. แบบสอบทักษะฟุตบอลตามแบบสอบของแมกโคเนล มีอยู่เพียง 1 รายการ คือ การเตะลูกฟุตบอลกระทบผนัง
6. แบบสอบทักษะฟุตบอลตามแบบสอบของผู้วิจัย มีอยู่ 7 รายการ คือ
 - 6.1 การเตะลูกกระทบผนัง
 - 6.2 การเตะลูกโค้ง
 - 6.3 การเลี้ยงลูก
 - 6.4 การยิงประตู
 - 6.5 การเตะลูก
 - 6.6 การโหม่งลูก
 - 6.7 การหยุดลูก

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยถือว่า

1. เวลาเข้าหรือย้าย ไม่มีผลต่อความสามารถในการทำแบบสอบถามทักษะฟุตบอลตามแบบสอบถามของแมคโคเนล และแบบสอบถามทักษะฟุตบอลตามแบบสอบถามของผู้วิจัย
2. อุปกรณ์และสถานที่สอบ มีสภาพและมาตรฐานเดียวกัน
3. อุตุนิยม และสภาพภูมิอากาศของท้องถิ่น ไม่มีผลกระทบบนกระทันหันต่อความสามารถในการทำแบบสอบถาม เพราะผู้รับการสอบมีความเคยชินอยู่แล้ว
4. ผู้รับการสอบมีพลานามัยสมบูรณ์ และมีความตั้งใจจริงในการสอบ

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ผลการวิจัยอาจมีความคลาดเคลื่อนได้ เนื่องจาก

1. ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมการฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติมของผู้รับการสอบ
2. ผู้วิจัยไม่สามารถป้องกันความเสื่อมสภาพของอุปกรณ์ จากการใช้หลาย ๆ ครั้ง ซึ่งจะมีผลต่อนักของอุปกรณ์เปลี่ยนแปลงไปได้ เช่นลูกฟุตบอล
3. ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมถึงความสมบูรณ์ แข็งแรงของร่างกายผู้รับการสอบ

ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำจำกัดความในการวิจัย

ทักษะ	หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการประกอบกิจกรรม พลศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับการเคลื่อนไหวของทักษะนั้นให้เข้ากับสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างดี เช่น การเตะลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล และการหยุดลูกฟุตบอล เป็นต้น
นิสิตนักศึกษา	หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาในสถานศึกษา 5 แห่ง คือ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา เชียงใหม่ และวิทยาลัยพลศึกษามหาสารคาม และในการวิจัยนี้จะเรียกว่า ผู้รับการสอบ
การเตะลูก	หมายถึง การใช้เท้าไปถูกลูก ซึ่งทำให้ลูกเกิดการเคลื่อนที่ และการเตะลูกนั้น สามารถใช้ทุก ๆ ส่วนของเท้าได้ เช่น การเตะควยข้างเท้าคานใน การเตะควยข้างเท้าคานนอก การเตะควยชนเท้า และการเตะควยหลังเท้า
การเลี้ยงลูก	หมายถึง การทำลูกให้เคลื่อนที่ โดยการมีส่วนต่าง ๆ ของเท้าทั้งสองบังคับกับลูกไว้ในครอบครองโดยใกล้ชิด
การยิงประตู	หมายถึง การใช้ส่วนต่าง ๆ ของเท้าทั้งสอง เตะลูกให้เข้าประตูซึ่งควรจะยิงให้แรงที่สุดเป็นนิสัย ส่วนการจะยิงไป ณ จุดใดของประตูนั้น ขึ้นอยู่กับโอกาส

การเคาะลูก	หมายถึง การทำลูกกระดอนขึ้น โดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ซึ่งใช้ในการเล่นฟุตบอล ยกเว้นบริเวณตั้งแต่มือถึงหัวไหล่ อย่างเบา ๆ ให้ลูกลอยอยู่ในอากาศ และอยู่ในครอบครองอย่างใกล้ชิด
การโหม่งลูก	หมายถึง การเล่นลูกควายหน้าผาก ขณะที่ลูกลอยอยู่ในอากาศ
การหยุกลูก	หมายถึง การใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ซึ่งใช้ในการเล่นฟุตบอล ยกเว้นบริเวณตั้งแต่มือถึงหัวไหล่ บังคับลูกที่กลิ้งมากับพื้น กระดอนมา หรือลอยมาในอากาศ ให้หยุดอยู่ในครอบครอง เพื่อที่จะดำเนินการเล่นต่อไปได้ตามความเหมาะสม

ภาพประกอบทักษะที่ใช้ในการสอบทักษะฟุตบอล อยู่ในภาคผนวก ก.

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้มีแบบสอบทักษะฟุตบอลมาตรฐาน สำหรับนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา
2. แบบสอบทักษะฟุตบอลมาตรฐานนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนวิชาฟุตบอล เพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาฟุตบอลให้ดียิ่งขึ้น
3. การวิจัยนี้เป็นแนวทางพื้นฐานทางการวิจัยเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาฟุตบอลต่อไป
4. เป็นแนวทางแก่ผู้สนใจกีฬาฟุตบอล เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าให้กว้างขวาง และอาจนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนวิชาฟุตบอล สำหรับการศึกษาระดับอื่น ๆ ได้

5. ไซ้เป็นเครื่องมือสำหรับครูสอน หรือผู้ฝึกกีฬาในการวัดความสามารถทางทักษะกีฬาฟุตบอล
6. ไซ้เป็นเครื่องมือในการแบ่งระดับความสามารถทางทักษะกีฬาฟุตบอล
7. ไซ้เป็นแบบสอยในการคัดเลือกด้านทักษะของนักกีฬาฟุตบอล.



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย